

[Ninn-Hansen.]

tage sig noget af det, der har været fremsat ønske om på kongresserne.

Det synes jeg er yderst fornuftigt, og når man har hørt om de overvejelser, der har været, og set det materiale, der er kommet frem i forbindelse med spørgsmålet om socialisering eller ikke-socialisering af forsikrings-selskaberne, har jeg endnu ikke set noget, der kunne støtte tanken om at ændre forsikringsvæsenets struktur.

For nylig var der i dagbladet Information en artikelserie af redaktør Jes Knudsen, som i høj grad understreger, at der ikke ville være noget vundet hermed. Vi regnede vel egentlig alle med, at denne diskussion — til trods for den højtærede justitsministers partis ønske om at tale om noget andet end det væsentlige med hensyn til forsikringsvæsenet — var forbi.

For 3 år siden gennemførtes en lov om forsikringsvirksomhed, hvor man byggede på, at forsikringsvæsenet skulle opretholde den struktur, det hidtil havde haft. Der blev fra kommunistisk side stillet et dagsordensforslag om nationalisering af forsikringsvæsenet, som alle andre stemte ned. Den højtærede handelsminister talte som ordfører for sit parti om loven, måske ikke lige så godt som i den indledning, jeg her har nævnt, men i hvert tilfælde lige så venligt, hvad angår forsikringsstrukturen, så at vi vel alle mente, at venligheden fortsat skulle være til stede over for ønsket om at opretholde denne struktur. Det er fremhævet af det ærede medlem hr. Finn Poulsen, at den højtærede handelsminister i sin fremsættelsestale har sagt noget andet centralt, nemlig at han absolut ikke ønsker nogen socialisering af forsikringserhvervet.

Det ærede medlem hr. Søgaard var hverken for eller imod i det spørgsmål. Han sagde, at det måtte man tage stilling til senere — sådan forstod jeg det ærede medlem. Jeg ved ikke, hvad denne udtalelse af det ærede medlem hr. Søgaard betyder med henblik på handelsministerens udtalelse. Jeg har opfattet den udtalelse, han-

delsministeren fremsatte om, at han ikke har noget ønske om en socialisering, som en regeringsudtalelse. Jeg går ud fra, at når en minister officielt fremsætter et lovforslag og holder den officielle fremsættelsestale, så er det en regeringsudtalelse. Jeg beder om at få bekræftet, at det er tilfældet, og at regeringen altså ikke ønsker socialisering af forsikrings-selskaberne.

Når nu forkinget og regeringen er modstandere af socialisering af forsikringsvæsenet, hvorfor skal vi så have denne kommission nedsat? Selv om socialdemokratiet som sagt ofte har leget med tanken om socialisering, har man dog i realiteten ikke ønsket at gøre noget ved det, når man havde mulighed for det, og sådan håber jeg altså det fortsat er. Er forslaget fra den højtærede handelsminister udelukkende en gave, som den højtærede minister vil overrække den socialdemokratiske kongres, så man kan tage sagen frem og pudse den op, næste gang man ikke har andre ting at tale om?

Når man gennemgår den øvrige del af den højtærede ministers fremsættelsestale, synes jeg i hvert tilfælde ikke, jeg finder nogen forklaring på, hvorfor man skal have denne kommission. Det samme synes jeg er tilfældet, når man gennemgår den tale, det ærede medlem hr. Finn Poulsen har nævnt, som den højtærede statsminister har holdt i Forsikringsforeningen. Den højtærede statsminister indleder her sin tale — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat af Dansk Forsikrings-tidende, nummeret for den 4. december 1961 — med at sige:

„Med evnen til at holde foredrag er det gået noget tilbage med årene, og jeg har derfor medbragt en slags manuskript — sagde statsministeren videre, samtidig med at han under almindelig munterhed fremdrog „manuskriptet“ i form af et enkelt stykke papir.“

Ja, hvis dette manuskript omfattede det, ministeren talte om, nemlig hans argumentation for at nedsætte en forsikrings-